

॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय संहिता

षष्ठकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः

सोममन्त्रब्राह्मणनिरूपणं

ॐ नमः परमात्मने । श्री गुरुभ्यो नमः । हरिः ॐ

यज्ञेन वै प्रजापतिः प्रजा असृजत ता उपयज्जि रेवासृजत यदुपयज उपयजति प्रजा एव तद्
यजमानः सृजते जघनार्धादव द्यति जघनार्धाद्धि प्रजाः प्रजायन्ते स्थविमतोऽव द्यति स्थविमतो
हि प्रजाः प्रजायन्तेऽसंभिन्दन्नव द्यति प्राणानामसंभेदाय न पर्यावर्तयति यत् पर्यावर्तयेदुदा-
वर्तः प्रजा ग्राहुकः स्याथ समुद्रङ्गच्छ स्वाहेत्याह रेत ॥ [१] ॥ एव तद् दधात्यन्तरिख्वङ्गच्छ
स्वाहेत्याहाऽन्तरिख्वेणैवास्मै प्रजाः प्र जनयत्यन्तरिख्वङ् ह्यनु प्रजाः प्रजायन्ते देवः सवि-
तारङ्गच्छ स्वाहेत्याह सवितृप्रसूत एवास्मै प्रजाः प्र जनयत्यहोरात्रे गच्छ स्वाहेत्याहाहोरात्रा-
भ्यामेवास्मै प्रजाः प्र जनयत्यहोरात्रे ह्यनु प्रजाः प्रजायन्ते मित्रावरुणौ गच्छ स्वाहे ॥ [२] ॥
त्याह प्रजास्वेव प्रजातासु प्राणापानौ दधाति सोमङ्गच्छ स्वाहेत्याह सौम्या हि देवतया प्रजा
यज्ञङ्गच्छ स्वाहेत्याह प्रजा एव यज्ञियाः करोति छन्दांसि गच्छ स्वाहेत्याह पशवो वै छन्दांसि
पशूनेवाव रुन्धे द्यावापृथिवी गच्छ स्वाहेत्याह प्रजा एव प्रजाता द्यावापृथिवीभ्यामुभयतः परि
गृह्णाति नभौ ॥ [३] ॥ दिव्यङ्गच्छ स्वाहेत्याह प्रजाभ्य एव प्रजाताभ्यो वृष्टिन्नि यच्छत्यग्नि-
वैश्वानरङ्गच्छ स्वाहेत्याह प्रजा एव प्रजाता अस्याम्प्रति ष्ठापयति प्राणानावा एषोऽव द्यति
योऽव द्यति गुदस्य मनो मे हार्दि यच्छेत्याह प्राणानेव यथास्थानमुप ह्वयते पशोर् वा आलब्धस्य
हृदयः शुगृच्छति सा हृदयशूल ॥ [४] ॥ मभि समेति यत् पृथिव्याः हृदयशूलमुद्वासयेत्

पृथिवी५ शुचाऽर्पयेद् यदप्स्वपः शुचाऽर्पयेच्छुष्कस्य चाऽऽर्द्रस्य च सन्धावुद्वासयत्युभयस्य
शान्त्यै यन्दिष्यात् तं ध्यायेच्छुचैवैनमर्पयति ॥ [५] ॥

(रेतौ मित्रावरुणौ गच्छ स्वाहा नभो हृदयशूलं द्वात्रिंशच्च)

॥ १ ॥

★

देवा वै यज्ञमाग्नीध्रे व्यभजन्त ततो यदत्यशिष्यत तदब्रुवन् वसन्तु नु न इदमिति तद् वस-
तीवरीणाँवसतीवरित्वन्तस्मिन् प्रातर न समशक्नुवन् तदप्सु प्रावेशयन् ता वसतीवरीं रभवन्
वसतीवरीं गृह्णाति यज्ञो वै वसती वरीर्यज्ञमेवाऽऽरभ्य गृहीत्वोप वसति यस्यागृहीता अभि
निम्रोचेदनारब्धोऽस्य यज्ञः स्याद् ॥ [६] ॥ यज्ञाँ च्छिन्द्याज्ज्योतिष्या वा गृहीयाद्धिरण्य-
वाऽवधाय सशुक्राणामेव गृह्णाति यो वा ब्राह्मणो बहुयाजी तस्य कुम्भ्यानाङ्गृहीयाथ स हि
गृहीतवसतीवरीको वसतीवरीं गृह्णाति पशवो वै वसतीवरीः पशून्वाऽऽरभ्य गृहीत्वोप वसति
यदन्वीपन्तिष्ठन् गृहीयान् निर्मागुंका अस्मात् पशवः स्युः प्रतीपन्तिष्ठन् गृह्णाति प्रतिरुद्धैवास्मै
पशून् गृह्णातीन्द्रो ॥ [७] ॥ वृत्रमहन्थ सौऽ(१)पोऽ(१)भ्यग्नियत तासाँयन्मेद्ध्यँयज्ञिय५
सदेवमासीत् तदत्यमुच्यत ता वहन्तीरभवन् वहन्तीनाङ्गृह्णाति या एव मेद्ध्या यज्ञियाः सदेवा
आपस्तासामेव गृह्णाति नान्तमा वहन्तीरतीयाद् यदन्तमा वहन्तीरतीयाद् यज्ञमति मन्येत न
स्थावराणाँङ्गृहीयाद् वरुणगृहीता वै स्थावरा यथ स्थावराणाँङ्गृहीयाद् ॥ [८] ॥ वरुणेनास्य
यज्ञङ्ग्राहयेद् यद्वै दिवा भवत्यपो रात्रिः प्र विशति तस्मात् ताम्रा आपो दिवा ददृश्रे यन्नक्त-
म्भवत्यपोऽहः प्र विशति तस्माच्चन्द्रा आपो नक्तन्ददृश्रे छायायै चाऽऽतपतश्च सन्धौ गृह्णा-
त्यहोरात्रयोरेवास्मै वर्णङ्गृह्णाति हविष्मतीरिमा आप इत्याह हविष्कृतानामेव गृह्णाति हविष्मा५
अस्तु ॥ [९] ॥ सूर्य इत्याह सशुक्राणामेव गृह्णात्यनुष्टुभा गृह्णाति वाग्वा अनुष्टुग् वाचैवैनाः
सर्वया गृह्णाति चतुष्पदयर्चा गृह्णाति त्रिः सादयति सप्त सम्पद्यन्ते सप्तपदा शक्करी पशवः शक्करी
पशून्वाव रुन्धेऽस्मै वै लोकाय गार्हपत्य आ धीयतेऽमुष्मा आहवनीयो यद् गार्हपत्य उपसा-
दयेदस्मिल्लोके पशुमान्थ स्याद् यदाहवनीयेऽमुष्मि ॥ [१०] ॥ ल्लोके पशुमान्थ स्यादुभयोरुप
सादयत्युभयोरेवैनँल्लोकयोः पशुमन्तङ्करोति सर्वतः परि हरति ररुषसामपहत्या इन्द्राग्नियोर्
भागधेयीः स्थेत्याह यथायजुरेवैतदाग्नीदध्र उप वासयत्येतद्वै यज्ञस्यापराजितय्यदाग्नीदध्रय्यदेव

यज्ञस्यापराजितन्तदेवैना उप वासयति यतः खलु वै यज्ञस्य विततस्य न क्रियते तदनु यज्ञं
रख्वाऽस्य चरन्ति यद् वहन्तीनाङ्गुह्यति क्रियमाणमेव तद् यज्ञस्य शये रख्वसामनन्ववचा-
राय न ह्येता ईलयन्त्या तृतीयसवनात् परि शोरे यज्ञस्य सन्तत्यै ॥ [११] ॥

(स्या दिन्द्रो गृहीया दस्त्व मुष्मिन् क्रियते षड्विंशतिश्च)

॥ २ ॥

ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वा अदध्वर्युः स्याद्यः सोममुपावहरन्थ सर्वाभ्यो देवताभ्य उपाव-
हरेदिति हृदे त्वेत्याह मनुष्येभ्य एवैतेन करोति मनसे त्वेत्याह पितृभ्य एवैतेन करोति दिवे त्वा
सूर्याय त्वेत्याह देवेभ्य एवैतेन करोत्येतावतीर् वै देवतास्ताभ्य एवैनं सर्वाभ्य उपावहरति पुरा
वाचः ॥ [१२] ॥ प्रवदितोः प्रातरनुवाकमुपाकरोति यावत्येव वाक् तामव रुन्धेऽपोऽग्रेऽभि-
व्याहरति यज्ञो वा आपो यज्ञमेवाभि वाचं सृजति सर्वाणि छन्दाऽस्यन्वाह पशवो वै
छन्दांसि पशूनेवाव रुन्धे गायत्रिया तेजस्कामस्य परि दद्ध्यात् त्रिष्टुभेन्द्रियकामस्य जगत्या
पशुकामस्यानुष्टुभा प्रतिष्ठाकामस्य पङ्क्त्या यज्ञकामस्य विराजाऽन्नकामस्य शृणोत्वग्निः समिधा
हवं ॥ [१३] ॥ म इत्याह सवितृप्रसूत एव देवताभ्यो निवेद्यापोऽच्छैत्यप इष्य होतरित्या-
हेषितं हि कर्म क्रियते मैत्रावरुणस्य चमसादध्वर्यवा द्रवेत्याह मित्रावरुणौ वा अपान्नेतारौ
ताभ्यामेवैना अच्छैति देवीरापो अपान्नपादित्याहाऽऽहुत्यैवैना निष्क्रीय गृह्णात्यथो हविष्कृता-
नामेवाभिघृतानाङ्गुह्यति ॥ [१४] ॥ कार्ष्णिरीसीत्याह शर्मलमेवाऽऽसामप प्लावयति समुद्रस्य
वोऽख्वित्या उन्नय इत्याह तस्मादद्यमानाः पीयमाना आपो न ख्वीयन्ते योनिर् वै यज्ञस्य
चात्वालय्यज्ञो वसतीवरीर्होतृचमसञ्च मैत्रावरुणचमसञ्च सऽस्पश्य वसतीवरीर् व्यानयति
यज्ञस्य सयोनिर्वायाथो स्वादेवैना योनेः प्र जनयत्यदध्वर्योऽवेरपा(३) इत्याहोते मनन्नमुरु-
तेमाः पश्येति वावैतदाह यद्यग्निष्टोमो जुहोति यद्युक्थ्यः परिधौ नि माँर्ष्टि यद्यतिरात्रो यजुर्
वदन् प्र पद्यते यज्ञक्रतूनाव्यवृत्त्यै ॥ [१५] ॥

(वाचो हवं मभिघृतानाङ्गुह्यात् त पञ्चविंशतिश्च)

॥ ३ ॥

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति ग्रावाणमा दत्ते प्रसूत्या अश्विनोर् बाहुभ्यामित्याहाश्विनौ हि देवानामदध्वर्यू आस्ताम्पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यू पशवो वै सोमो व्यान उपाशुसर्वनो यदुपाशुसर्वनमभि मिमीते व्यानमेव पशुषु दधातीन्द्राय त्वेन्द्राय त्वेति मिमीत इन्द्राय हि सोम आहियते पञ्च कृत्वो यजुषा मिमीते ॥ [१६] ॥ पञ्चाखरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञमेवाव रुन्धे पञ्च कृत्वस्तूष्णीन्दश सम्पद्यन्ते दशाखरा विराडन्नैर्विराड् विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे श्वात्राः स्थ वृत्रतुर इत्याहैष वा अपाशु सोमपीथो य एवँवेद नाप्स्वार्तिमार्च्छति यत् ते सोम दिवि ज्योतिरित्याहैभ्य एवैन ॥ [१७] ॥ ल्लोकेभ्यः सम्भरति सोमो वै राजा दिशोऽभ्यर्द्धायथ स दिशोऽनु प्राविशत् प्रागपागुदगधरागित्याह दिग्भ्य एवैनसु सम्भरत्यथो दिश एवास्मा अव रुन्धेऽव नि प्वरेत्याह कामुका एनञ् स्त्रियो भवन्ति य एवँवेद यत् ते सोमादाभ्यन्नाम जागृवीत्या ॥ [१८] ॥ हैष वै सोमस्य सोमपीथो य एवँवेद न सौम्यामार्तिमार्च्छति घ्नन्ति वा एतथ सोमय्यदभिषुण्वन्त्यशूनप गृह्णाति त्रायत एवैनम्प्राणा वा अशवः पशवः सोमोऽशून पुनरपि सृजति प्राणानेव पशुषु दधाति द्वौद्वावपि सृजति तस्माद् द्वौद्वौ प्राणाः ॥ [१९] ॥

(यजुषा मिमीत एनं जागृवीति चतुश्चत्वारिंशच्च)

॥ ४ ॥

★

प्राणो वा एष यदुपाशुर् यदुपाशुश्चग्रा ग्रहा गृह्यन्ते प्राणमेवानु प्र यन्त्यरुणो ह स्माऽऽहौपवेशिः प्रातस्सवन एवाहय्यज्ञसु स्थापयामि तेन ततः सङ्स्थितेन चरामीत्यष्टौ कृत्वोऽग्रेऽभि षुणोत्यष्टाखरा गायत्री गायत्रम्प्रातस्सवनम्प्रातस्सवनमेव तेनाऽऽग्रेत्येकादश कृत्वो द्वितीयमेकादशाखरा त्रिष्टुप् त्रैष्टुभम्माद्ध्यन्दिनसु ॥ [२०] ॥ सर्वनम्माद्ध्यन्दिनमेव सर्वनन्तेनाऽऽग्रेति द्वादश कृत्वस्तृतीयद्विदशाखरा जगती जागतं तृतीयसवनन्तृतीयसवनमेव तेनाऽऽग्रेत्येतासु ह वाव स यज्ञस्य सङ्स्थितिमुवाचा स्कन्दायास्कन्नसु हि तद्यज्ञस्य सङ्स्थितस्य स्कन्दत्यथो खल्वाहुर गायत्री वाव प्रातस्सवने नातिवाद इत्यनतिवादुक एनम्भ्रातृव्यो भवति य एवँवेद तस्मादष्टवष्टौ ॥ [२१] ॥ कृत्वोऽभिषुत्यम्ब्रह्मवादिनो वदन्ति पवित्रवन्तोऽन्ये ग्रहा गृह्यन्ते किंपवित्र उपाशुरिति वाक्पवित्र इति ब्रूयाद्वाचस्पतये पवस्व वाजिन्नित्याह वाचैवैनम्पवयति वृष्णो अशुभ्यामित्याह वृष्णो ह्येतावशू यौ सोमस्य गर्भस्तिपूत

इत्याह गभस्तिना ह्येनम्पवयति देवो देवानाम्पवित्रमसीत्याह देवो ह्येष ॥ [२२] ॥ सन् देवा-
नाम्पवित्रय्येषाम्भागोऽसि तेभ्यस्त्वेत्याह येषां ह्येष भागस्तेभ्य एनं गृह्णाति स्वाङ्कृतोऽसीत्याह
प्राणमेव स्वमकृत मधुमतीर् न इषस्कृधीत्याह सर्वमेवास्मा इदं स्वदयति विश्वेभ्यस्त्वेन्द्रियेभ्यो
दिव्येभ्यः पार्थिवेभ्य इत्याहोभयेष्वेव देवमनुष्येषु प्राणान् दधाति मनस्त्वा ॥ [२३] ॥
ऽद्वित्याह मन एवाश्जत उर्वन्तरिख्षमन्विहीत्याहान्तरिख्षदेवत्यो हि प्राणः स्वाहा त्वा
सुभवः सूर्यायेत्याह प्राणा वै स्वभवसो देवास्तेष्वेव परोख्षञ्जुहोति देवेभ्यस्त्वा मरीचिपेभ्य
इत्याहाऽऽदित्यस्य वै रश्मयो देवा मरीचिपास्तेषान्तद् भागधेयन्तानेव तेन प्रीणाति यदि
कामयेत वर्षुकः पर्जन्यः ॥ [२४] ॥ स्यादिति नीचा हस्तेन नि मृज्यादृष्टिमेव नि यच्छति
यदि कामयेतावर्षुकः स्यादित्युत्तानेन नि मृज्यादृष्टिमेवोद्यच्छति यद्यभिचरेदमुञ्जह्यथ त्वा
होष्यामीति ब्रूयादाहुतिमेवैनम्प्रेप्सन् हन्ति यदि दूरे स्यादा तमितोस्तिष्ठेत् प्राणमेवास्यानुगत्य
हन्ति यद्यभिचरेदमुष्य ॥ [२५] ॥ त्वा प्राणे सादयामीति सादयेदसन्नो वै प्राणः प्राणमेवास्य
सादयति षड्विंशशुभिः पवयति षड् वा ऋतव ऋतुभिरेवैनम्पवयति त्रिः पवयति त्रय इमे
लोका एभिरेवैनल्लोकैः पवयति ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मात् सत्यात् त्रयः पशूनां हस्तादाना
इति यत् त्रिरूपांशु हस्तेन विगृह्णाति तस्मात् त्रयः पशूनां हस्तादानाः पुरुषो हस्ती
मर्कटः ॥ [२६] ॥

(माद्धन्दिन मष्टावष्टा वेष मनस्त्वा पर्जन्यो ऽमुष्य पुरुषो द्वे च)

॥ ५ ॥

★

देवा वै यद् यज्ञेऽकुर्वत तदसुरा अकुर्वत ते देवा उपांशौ यज्ञं सङ्स्थाप्यमपश्यन् तमु-
पांशौ समस्थापयन् तेऽसुरा वज्रमुद्यत्य देवानभ्यायन्त ते देवा बिभ्यन्त इन्द्रमुपाधावन् तानि-
न्द्रोऽन्तर्यामेणान्तरधत्त तदन्तर्यामस्यान्तर्यामत्वय्यदन्तर्यामो गृह्यते भ्रातृव्यानेव तद् यजमा-
नोऽन्तर् धत्तेऽन्तस्ते ॥ [२७] ॥ दधामि द्यावापृथिवी अन्तरुर्वन्तरिख्षमित्याहैभिरेव लोकैर्
यजमानो भ्रातृव्यानन्तर् धत्ते ते देवा अमन्यन्तेन्द्रो वा इदमभूद्यद् वयं स्म इति तेऽब्रुवन्
मघवन्ननु न आ भजेति सजोषा देवैरवरैः परैश्चेत्यब्रवीद्ये चैव देवाः परे ये चावरे तानु-
भया ॥ [२८] ॥ नन्वाभजथ सजोषा देवैरवरैः परैश्चेत्याह ये चैव देवाः परे ये चावरे तानुभया-

नन्वाभजत्यन्तर्यामे मधवन् मादयस्वेत्याह यज्ञादेव यजमानन्नान्तरेत्युपयामगृहीतोऽसीत्याहा
 पानस्य धृत्यै यदुभावपवित्रौ गृह्येयाताम्प्राणमपानोऽनु नृच्छेत् प्रमायुकः स्यात् पवित्रवानन्त-
 र्यामो गृह्यते ॥ [२९] ॥ प्राणापानयोर् विधृत्यै प्राणापानौ वा एतौ यदुपाङ्गश्चन्तर्यामौ व्यान
 उपाङ्गशुसर्वनो यं कामयेत प्रमायुकः स्यादित्यसङ्स्पृष्टौ तस्य सादयेद्व्यानेनैवास्य प्राणापानौ
 विच्छिनत्ति ताजक् प्रमीयते यङ्कामयेत सर्वमायुरियादिति सङ् स्पृष्टौ तस्य सादयेद्व्यानेनैवास्य
 प्राणापानौ सन्तनोति सर्वमायुरेति ॥ [३०] ॥

(त उभयान् गृह्यते चतुश्चत्वारिंशच्च)

॥ ६ ॥

★

वाग्वा एषा यदैन्द्रवायवो यदैन्द्रवायवाग्रा ग्रहा गृह्यन्ते वाचमेवानु प्र यन्ति वायुन्देवा
 अब्रुवन्थ सोमः राजानः हनामेति सौऽब्रवीद् वरँवृणै मदग्रा एव वो ग्रहा गृह्यान्ता इति
 तस्मादैन्द्रवायवाग्रा ग्रहा गृह्यन्ते तमघ्नन्थ सोऽपूयत् तन्देवा नोपाधृष्णुवन् ते वायुमब्रुवन्निमन्नः
 स्वदये ॥ [३१] ॥ ति सौऽब्रवीद् वरँवृणै महेवत्यान्येव वः पात्राण्युच्यान्ता इति तस्मान्ना-
 नादेवत्यानि सन्ति वायव्यान्युच्यन्ते तमेभ्यो वायुरेवास्वदयत् तस्मा द्यत् पूयति तत् प्रवाते
 वि षजन्ति वायुरहि तस्य पवयिता स्वदयिता तस्य विग्रहणन्नाविन्दन्थ साऽदितिरब्रवीद् वर-
 वृणा अथ मया वि गृहीदध्वम्महेवत्या एव वः सोमाः ॥ [३२] ॥ सन्ना असन्नित्युपयामगृ-
 हीतोऽसीत्याहादितिदेवत्यास्तेन यानि हि दारुमयाणि पात्राण्यस्यै तानि योनेः संभूतानि यानि
 मृन्मयाणि सारुषात् तान्यस्यै तस्मादेवमाह वाग्वै पराच्यव्याकृताऽवदत् ते देवा इन्द्रमब्रुवन्नि-
 मान्नो वाचवँव्याकुर्विति सौऽब्रवीद् वरँवृणै मह्यञ्चैवैष वायवे च सह गृह्याता इति तस्मादैन्द्र-
 वायवः सह गृह्यते तामिन्द्रो मद्भ्यतोऽवक्रम्य व्याकरोत् तस्मादियवँव्याकृता वागुद्यते तस्माथ
 सकृदिन्द्राय मद्भ्यतो गृह्यते द्विर् वायवे द्वौ हि स वराववृणीत ॥ [३३] ॥

(स्वदय सोमाः सहा षाविंशतिश्च)

॥ ७ ॥

★

मित्रन्देवा अब्रुवन्थ सोमः राजानः हनामेति सौऽब्रवीन्नाहः सर्वस्य वा अहम्मित्रमस्मीति
 तमब्रुवन्हनामैवेति सौऽब्रवीद् वरँवृणै पर्यसैव मे सोमः श्रीणन्निति तस्मान् मैत्रावरुणम्पर्यसा

श्रीणन्ति तस्मात् पशवोऽपक्रामन् मित्रः सन् क्रूरमकरिति क्रूरमिव खलु वा एषः ॥ [३४] ॥
 करोति यः सोमेन यजते तस्मात् पशवोऽप क्रामन्ति यन्मैत्रावरुणम्पयसा श्रीणाति पशुभिरेव
 तन्मित्रं संमर्द्धयति पशुभिर् यजमानम्पुरा खलु वावैवमित्रोऽवेदप मत् क्रूरञ्चक्रुषः पशवः
 क्रमिष्यन्तीति तस्मादेवमवृणीत वरुणन्देवा अब्रुवन् त्वयाऽश्शभुवा सोमं राजानं हनामेति
 सोऽब्रवीद् वरं वृणौ मह्यञ्चै ॥ [३५] ॥ वैष मित्राय च सह गृह्याता इति तस्मान्मैत्रावरुणः
 सह गृह्यते तस्माद् राज्ञा राजानमश्शभुवा घ्नन्ति वैश्येन वैश्यं शूद्रेण शूद्रन् वा इदन्दिवा
 न नक्तमासीदव्यावृत्तन्ते देवा मित्रावरुणावब्रुवन्निदन्नो वि वासयतमिति तावब्रूताँव्वरं वृणावहा
 एक एवाऽऽवत् पूर्वं ग्रहो गृह्याता इति तस्मादैन्द्रवायवः पूर्वं मैत्रावरुणाद्रृह्यते प्राणापानौ
 ह्येतौ यदुपाङ्श्वन्तर्यामौ मित्रोऽहरजनयद्वरुणो रात्रिन्ततो वा इदव्यौ च्छद्यन्मैत्रावरुणो गृह्यते
 व्युष्टौ ॥ [३६] ॥

(एष चैन्द्रवायवो द्वाविंशतिश्च)

॥ ८ ॥

यज्ञस्य शिरोऽच्छिद्यत ते देवा अश्विनावब्रुवन् भिषजौ वै स्थ इदय्यज्ञस्य शिरः प्रति धत्त-
 मिति तावब्रूताँव्वरं वृणावहै ग्रह एव नावत्रापि गृह्यतामिति ताभ्यामेतमाश्विनमगृह्णन् ततो वै तौ
 यज्ञस्य शिरः प्रत्यधत्ताय्यदाश्विनो गृह्यते यज्ञस्य निष्कृत्यै तौ देवा अब्रुवन्नपूतौ वा इमौ मनु-
 ष्यचरौ ॥ [३७] ॥ भिषजाविति तस्माद् ब्राह्मणेन भेषजन्न कार्यमपूतो ह्ये(१)षोऽमेच्छ्यो यो
 भिषक्तौ बहिष्पवमानेन पवयित्वा ताभ्यामेतमाश्विनमगृह्णन् तस्माद् बहिष्पवमाने स्तुत आश्विनो
 गृह्यते तस्मादेवाँदुषा बहिष्पवमान उपसद्यः पवित्रँवै बहिष्पवमान आत्मानमेव पवयते
 तयो स्त्रेधा भेषज्यँव्वि न्यदधुरग्नौ तृतीयमप्सु तृतीयम्ब्राह्मणे तृतीयन्तस्मादुदपात्र ॥ [३८] ॥
 मुपनिधाय ब्राह्मणन्दखिणतो निषद्य भेषजङ्कुर्याद् यावदेव भेषजन्तेन करोति समर्द्धकमस्य
 कृतम्भवति ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्माथ सत्यादेकपात्रा द्विदेवत्या गृह्यन्ते द्विपात्रा हूयन्त इति
 यदेकपात्रा गृह्यन्ते तस्मादेकोऽन्तरतः प्राणो द्विपात्रा हूयन्ते तस्माद् द्वौ द्वौ बहिष्ठात् प्राणाः प्राणा
 वा एते यद् द्विदेवत्याः पशव इडा यदिडाम्पूर्वाँद्विदेवत्येभ्य उपहयेत ॥ [३९] ॥ पशुभिः
 प्राणानन्तर् दधीत प्रमारुकः स्याद् द्विदेवत्यान् भरुषयित्वेडामुप ह्यते प्राणानेवाऽऽत्मन् धित्वा

प॒शून्प॑ ह॒यते॒ वा॒ग्वा ऐन्द्र॑वा॒यवश्च॑र॒ष्वर्षु॑र् मै॒त्रावरु॑णः श्रोत्र॑मा॒श्विनः॑ पु॒रस्ता॑दैन्द्रवा॒यवम्भ॑र॒ष्यति॒ तस्मा॑त् पु॒रस्ता॑द् वा॒चा व॑दति पु॒रस्ता॑न्मै॒त्रावरु॑णन्तस्मा॑त् पु॒रस्ता॑च्चर॒ष्वर्षु॑षा पश्यति स॒र्वतः॑ परि॒-
हार॑मा॒श्विनन्त॑स्मा॒त् स॒र्वतः॑ श्रोत्रे॑ण शृणोति प्रा॒णा वा ए॒ते यद् द्वि॑दे॒वत्या ॥ [४०] ॥ अरि॑क्तानि
पात्रा॑णि सादयति॒ तस्मा॑दरि॑क्ता अन्तर॑तः प्रा॒णा यतः॑ खलु॒ वै य॒ज्ञस्य॑ वि॒तत॑स्य न क्रि॒यते॒ तदनु॑
य॒ज्ञश्च॑ र॒ष्वर्षु॑स्य॒व च॑रन्ति॒ यदरि॑क्तानि पात्रा॑णि सादयति क्रि॒यमाण॑मे॒व तद् य॒ज्ञस्य॑ शये र॒ष्वर्ष-
सा॒मन॑न्वव॒चारा॑य द॒रि॒ष्वर्ष॑णस्य ह॒वि॒र्द्धा॒नस्यो॑त्तरस्या॒च्चर्त॑न्याश्च सादयति वा॒च्ये॒व वाच॑न्दधा॒त्या
तृती॑यस॒वना॑त् परि॑ शोरे॒ य॒ज्ञस्य॑ सन्त॑त्यै ॥ [४१] ॥

(मनुष्यचरा बुदपात्र मुपहृयेत द्विदेवत्याः षड्वारिश्शच्च)

॥ ९ ॥

★

बृह॒स्पति॑र् दे॒वाना॑म्पु॒रोहि॑त॒ आसी॑च्छण्डा॒मर्का॑ वसु॒राणा॑म्ब्रह्म॒ण्वन्तो॑ दे॒वा आस॑न् ब्रह्म॒ण्व-
न्तो॑ऽसु॒रा स्ते॑(१)ऽन्यो॑ऽन्यन्नाश॑क्नुवन्नभि॒भवि॑तुन्ते दे॒वाः शण्डा॑मर्का॒वुपा॑मन्त्रयन्त॒ ताव॑ब्रूता॒च्च-
र॑वृणा॒वहै॒ ग्रहा॑वे॒व ना॒वत्रा॑पि गृह्ये॒तामि॑ति॒ ताभ्या॑मे॒तौ शु॒क्राम॑न्थिना॒वगृह्ण॑न् ततो॑ दे॒वा अ॒भ॒वन्
परा॑ऽसु॒रा यस्यै॒वाच्चि॑दुषः शु॒क्राम॑न्थिनौ गृह्ये॒ते भ॑वत्या॒त्मना॒ परा॑ ॥ [४२] ॥ ऽस्य॑ भ्रातृ॒व्यो
भ॒वति॒ तौ दे॒वा अ॑प॒नुद्या॑ऽऽत्म॒न इन्द्रा॑याजुह॒वुरप॑नु॒तौ शण्डा॑मर्को॑ स॒हामु॑नेति॒ ब्रूया॑द्यन्दि॒ष्ट्या-
द्य॑मे॒व द्वेष्टि॑ तेनै॒नौ स॒हाप॑ नुद॒ते स प्र॑थ॒मः संकृ॑तिर् वि॒श्वक॑र्मे॒त्येवै॒नावा॑त्म॒न इन्द्रा॑याजुह॒वुरिन्द्रो॑
ह्ये॒तानि॑ रू॒पाणि॑ करि॒क्रद॑च॒रद॒सौ वा आ॑दि॒त्यः शु॒क्रश्च॑न्द्र॒मा म॑न्थ्यपि॒गृह्य॑ प्राञ्चौ नि ॥ [४३] ॥
क्रा॒म॒तस्त॑स्मात् प्राञ्चौ यन्तौ न पश्यन्ति प्र॒त्यञ्चा॑वा॒वृत्य॑ जुहु॒तस्त॑स्मात् प्र॒त्यञ्चौ॑ यन्तौ पश्यन्ति
च॒र॒ष्वर्षु॑षी वा ए॒ते य॒ज्ञस्य॑ यच्छु॒क्राम॑न्थिनौ ना॒सिको॑त्तरवे॒दि॒रभि॑तः परि॒क्रम्य॑ जुहु॒तस्त॑स्मा॒दभि॑तो
ना॒सिका॑श्च॒र॒ष्वर्षु॑षी तस्मान्ना॒सिक॑या च॒र॒ष्वर्षु॑षी वि॒धृते॑ स॒र्वतः॑ परि॑ क्राम॒तो र॒ष्वर्ष॑सा॒मप॑हत्यै दे॒वा
वै याः प्राची॑राहु॒तीर॑जुह॒वुर्ये॑ पु॒रस्ता॑दसु॒रा आस॑न् ताऽ॒ स्ताभिः॑ प्रा ॥ [४४] ॥ णु॒दन्त॑ याः
प्र॒तीची॑र्ये प॒श्चाद॑सु॒रा आस॑न् ताऽ॒ स्ताभि॑र॒पा॒नुद॑न्त प्राची॒रन्या॑ आहु॒तयो॑ हूयन्ते॑ प्र॒त्यञ्चौ॑ शु॒क्रा-
म॑न्थिनौ प॒श्चाच्चै॒व पु॒रस्ता॑च्च यज॑मानो भ्रातृ॒व्यान् प्र णु॑द॒ते तस्मा॑त् परा॒चीः प्र॒जाः प्र वी॑यन्ते
प्र॒तीची॑र् जायन्ते शु॒क्राम॑न्थिनौ वा अनु॑ प्र॒जाः प्र जा॑यन्तेऽ॒क्षीश्चा॒द्याश्च॑ सु॒वीराः॑ प्र॒जाः प्रज॑-
नयन् परी॒हि शु॒क्रः शु॒क्रशो॑चिषा ॥ [४५] ॥ सु॒प्रजाः॑ प्र॒जाः प्रज॑नयन् परी॒हि म॑न्थी म॒न्थि-

शौचिषेत्याहैता वै सुवीरा या अत्तीरेताः सुप्रजा या आद्या य एवर्वेदात्प्रस्य प्रजा जायते
 नाऽऽद्या प्रजापतेरख्यश्चयत् तत् पराऽऽपतत् तद् विकङ्कतम्प्राविशत् तद् विकङ्कते नारमत
 तद् यवम्प्राविशत् तद् यवेऽरमत तद् यवस्य ॥ [४६] ॥ यवत्वय्यद् वैकङ्कतम्मन्थिपात्रम्भ-
 वति सक्तुभिः श्रीणाति प्रजापतेरेव तच्चखुः सम्भरति ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मात् सत्यान्म-
 न्थिपात्रं सदो नाश्जत इत्यार्तिपात्रं हीति ब्रूयाद् यदश्जवीतान्धोऽद्ध्वर्युः स्यादार्तिमार्च्छेत्
 तस्मान्नाश्जते ॥ [४७] ॥

(आत्मना परा नि अ शुक्रशौचिषा यवस्य सप्तत्रिंशच्च)

॥ १० ॥

★

देवा वै यद् यज्ञेऽकुर्वत तदसुरा अकुर्वत ते देवा आग्रयणाग्रान् ग्रहानपश्यन् तानगृह्णन्त
 ततो वै तेऽग्रम्पर्यायनयस्यैवविदुष आग्रयणाग्रा ग्रहा गृह्यन्तेऽग्रमेव समानानाम्पर्येति रुग्ण-
 वत्यर्चा भ्रातृव्यवतो गृहीयाद्भ्रातृव्यस्यैव रुत्त्वाऽग्रं समानानाम्पर्येति ये देवा दिव्येकादश
 स्थेत्याहै ॥ [४८] ॥ तावतीर् वै देवतास्ताभ्य एवैनं सर्वाभ्यो गृह्णात्येष ते योनिर्विश्वेभ्यस्त्वा
 देवेभ्य इत्याह वैश्वदेवो ह्येष देवतया वाग्वै देवेभ्योऽपाक्रामद्यज्ञायातिष्ठमाना ते देवा वाच्यपक्रा-
 न्तायान्तूष्णीङ्ग्रहानगृह्णन्त साऽमन्यत वागन्तर यन्ति वै मेति साऽऽग्रयणम्प्रत्यागच्छत् तदा-
 ग्रयणस्याऽऽग्रयणत्वं ॥ [४९] ॥ तस्मादाग्रयणे वाग्वि सृज्यते यत् तूष्णीम्पूर्वे ग्रहा गृह्यन्ते
 यथा थसारीयति म आख इयति नाप राथस्यामीत्युपावसृजत्येवमेव तदद्ध्वर्युराग्रयणङ्गृहीत्वा
 यज्ञमारभ्य वाच्यं सृजते त्रिहृङ्करोत्युद्गातृनेव तद् वृणीते प्रजापतिर् वा एष यदाग्रयणो
 यदाग्रयणङ्गृहीत्वा हिकरोति प्रजापतिरेव ॥ [५०] ॥ तत् प्रजा अभि जिघ्रति तस्माद् वथ्स-
 ज्ञातज्ञौरभि जिघ्रत्यात्मा वा एष यज्ञस्य यदाग्रयणः सर्वनेसवनेऽभि गृह्णात्यात्मन्नेव यज्ञं
 सन्तनोत्युपरिष्ठादा नयति रेत एव तद् दधात्यधस्तादुप गृह्णाति प्र जनयत्येव तद्ब्रह्मवादिनो
 वदन्ति कस्मात् सत्याद्वायत्री कनिष्ठा छन्दसा सती सर्वाणि सर्वनानि वहतीत्ये ष वै गायत्रियै
 वथ्सो यदाग्रयणस्तमेव तदभिनिवर्तं सर्वाणि सर्वनानि वहति तस्माद् वथ्समपाकृतज्ञौरभि नि
 वर्तते ॥ [५१] ॥

(आहाऽऽ ग्रयणत्वं प्रजापतिरेवे ति विश्वतिश्च)

॥ ११ ॥

समाप्ति कोर्वैः

(यज्ञेन ता उपयङ्गिर् देवा वै यज्ञमार्गिध्रे ब्रह्मवादिनः स त्वैदेवस्य ग्रावाणंप्राणो वा उपाङ्गुश्वग्रा देवा वा उपाङ्गशौ वाग्वै मित्रं यज्ञस्य बृहस्पतिर् देवा वा अग्रयणाग्रा नेकादश)

(यज्ञेन लोके पशुमान्थ स्याथ सर्वन्मार्ग्यन्दिनं वाग्वा अरिक्तानि तत् प्रजा एकपञ्चाशत्)

(यज्ञेन नि वर्तते)

॥ हरिः ॐ ॥

षष्ठकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः समाप्तः

अनुवाकाः	पञ्चशत्यः
११	५१

ॐ